

TATLI GÖNÜLLÜ MÜMİNLER: ALLAH'IN VERDİĞİ BÜYÜK BİR KABİLİYET

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü:

Fe-kâle resûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

قَلْبُ الْمُؤْمِنِ حُلْوٌ، يُحِبُّ الْحَلَاوَةَ.

Kalbü'l-mü'mini hulvün yühîbbü'l-halâvete.

Diye bir ibare çıktı. Amma Ebû Ümâme münker demiş. Hatîb-i Bağdâdî Ebû Musa'dan nakletmiş, mevdû' demiş.

Müminin gönlü tatlıdır. Tatlılığı sever. Fazla izah etmeden geçelim.

a. Hikmetsiz Kalp: Yıkık Bir Ev Gibidir

قَلْبٌ لَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ مِنَ الْحِكْمَةِ كَبَيْتٍ خَرِبٍ.
فَتَعَلَّمُوا وَعَلِّمُوا، وَتَفَقَّهُوا وَلَا تَمُوتُوا جُهَّالًا، فَإِنَّ
اللَّهَ لَا يَعْذِرُ عَلَى الْجَهْلِ.

Kalbün leyse fî-hi şey'ün mine'l-hikmeti ke-beytin haribin fe-te'allemû ve 'allimî ve tefakkahû ve lâ temûtû cühhâlen fe-innallâhe lâ ya'züru 'ale'l-cehli.

İbn Ömer radiyallahu anhüma'dan rivayet.

Efendimiz sallallahu aleyhi vessellem buyuruyor ki;

Kalbün. Bir gönül ki. *Leyse fî-hi şey'ün mine'l-hikmeti.* Onda hikmetten bir zerre yok. Hikmetsiz bir kalp, bir gönül.

Ke-beytin haribin. Yıkık bir ev gibidir.

Hikmet ne demek?

Cenâb-ı Hakk'ın Peygamberlere verdiği kitaptan sonra, Kur'an'dan sonra, en önemli olan şey hikmet.

Hikmet ne demek?

Sözde ve harekette isabetlilik demek. Sözde isabet olsa, hareket olmasa, adam sadece lafını yapıyor, gevezeliğini yapıyor, ondan iş çıkmaz deriz, hoşlanmayız. Sözü yanlış olsa ya onun her sözü yanlış çıkıyor palavracı deriz. Hem sözü isabetli olacak hem de fiili isabetli, güzel yerli yerinde olacak, hikmet bu. Sözü isabetli düşünüp söylettiren, işi de yanlışsız yerli yerince, beğenilecek şekilde yaptırtan kabiliyet hikmet. Bu kabiliyeti Allah kime vermişse;

Vemen yu/te-l hikmete fekad ûtiye hayran keşîrâ. Bakara Suresi 269. Ayet

Ona çok hayır verilmiş demek. Bu meziyete sahip, bu özelliğe sahip, bu kabiliyete haiz bir insan, çok varlıklı bir insan demektir. Allah ona çok şey vermiş demektir. Çok önemli bu hikmet denilen özellik.

Hikmet sahibi kimseye de hâkim diyoruz. Yani bilge, feylesof, derin düşünen, iyi düşünen, doğru düşünen, doğru hareket eden, faziletli, güzel ahlâklı insan demek gibi oluyor. Böyle bir nasibi olmayan bir insanın gönlü harap bir ev gibidir. Yıkık, dökük, örümcekler

sarmış, çürümüş, bir işe yaramaz, bir ev gibidir.

Onun için. *Fe-te'allemû*. Öğrenin, bilgi öğrenin.

Ve 'allimî. Öğrendiğinizi öğretin, boş durmayın. Her gün bir şeyler öğrenin, bilgi sahibi olun ve bildiklerinizi öğretin. Çoluğunuza, çocuğunuza, yakınlarınıza, ihtiyaç sahibi kimselelere, talebelere, kimse öğretin.

Ve tefakkahû. Dinin inceliklerini, derinliklerini kavrayıp, dini bakımdan doğru bilgili, doğru sezgili, isabetli, düşünceli bir insan olun.

Ve lâ temûtû cühhâlen. Cahil kişiler olarak ölmeyin. Bir şey bilmez, cahil kişiler gibi ölmeyin. *Fe-innallâhe lâ ya'zûru 'ale'l-cehli*. Çünkü Allahu Teâlâ hazretleri cahile mazeret tanımaz. Cahilliği mazeret olarak ileri sürsen kıymeti olmaz. Öğrenseydin. Niye öğrenmedin? Der. Cezalandırır. Bilmiyordum Ya Rabbi! Cahildim ben, ümmiydim bilmiyordum, anam babam okutmadı, işte bende okumaya öğrenmeye fırsat bulamadım. Höytt kıymeti yok. Yani Allah onu mazur görmez. Mazur görmediği için, insanın gözünü açıp, dinini doğru

düzgün, tam tamamına öğrenmesi lazım. Her gün biraz bir şeyler okuyup aklına sokmaya çalışması gerekiyor.

b. Perdeler ve Aydınlık: Rabbe Yaklaşmak

İkinci hadîs-i şerîf.

قُلْتُ: يَا جِبْرِيلُ، هَلْ تَرَى رَبَّكَ؟ قَالَ: إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ
سَبْعِينَ أَلْفَ حِجَابٍ مِنْ نُورٍ أَوْ نَارٍ، وَلَوْ رَأَيْتُ
أَدْنَاهَا لَأَحْتَرَقْتُ.

Kultü yâ cibrîlü hel terâ rabbeke kâle inne beynî ve beynehû seb'îne elfe hicâbin min nûrin ev nârin ve lev raeytü ednâhâ le-ahraktü.

Enes radiyallahu anhten. Peygamber sal-lallahu aleyhi vessellem buyurmuş ki:

Kultü yâ cibrîlü. Ben Cebrâil aleyhisselam'a sordum.

Dedim ki:

Ey Cebrâil! Ya Cibril!

Hel terâ rabbeke. Sen Rabbinden bana vahiy getiriyorsun.

Sen Rabbini görüyor musun?

Aşikâre, böyle gidip, huzuruna görüyor musun Rabbini?

Cebrâil aleyhisselam'a sormuş Peygamber Efendimiz.

Cebrâil aleyhisselam cevap vermiş ki;

İnne beynî ve beynehû seb'îne elfe hicâbin. Rabbim ile benim aramda 70 bin perde var.

Min nûrin ev nârin. Nurdan veya ateşten.

Yani bunun manası nurdan veya ateşten ne demek?

Bazısı nur, bazısı ateş perdelerin manasına.

Veyahut ikinci mana ne olabilir?

70 bin perde var, nurdan perde. Yahutta nur demedi de Peygamber Efendimiz, 70 bin ateşten perde var dedi, o manaya da olabilir. Ya birisi ya ötekisi olabilir. Ya da hem o hem o demek olabilir bu sözün manası. Çünkü ev dedi mi yahut demek, 70 bin perde var, onunla

benim aramda, nurdan yahut nârdan diyor. Artık burasını bilemiyoruz ama 70 bin tane perde.

Şimdi. *Ve lev raeytü ednâhâ*. Bunların bir tanesini görsem, bu perdelerden bir tanesini görsem. *Le-ahraktü*. Yanardım. Yani o perdeleri bile göremiyor. Onun yanına bile gidemiyor. Gitse yanar. Peygamber Efendimiz Miraca çıktığı zaman, Cebrâil aleyhisselam refakat eyledi. Sidretü'l-Müntehâ'nın yanına kadar. Oradan öteye geldi refref önüne verdi selam. Refref'e bindi Peygamber Efendimiz vızzzt gitti. Ama gitmeden evvel Cebrâil aleyhisselam'a sordu. Sen gelmiyor musun?

Dedi ki;

Ya Resûlullah! Ben buradan bir adım daha öteye gitsem yanarım. Benim takatim bu kadar. Buradan öteye benim gücüm yetmez, müsaade yok. Zaten de dayanamam dedi. Ve Peygamberi zişanımız sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz 70 bin perdeyi geçip Cenâb-ı Mevlâ'nın huzuruna erişti ve aşikâre gördü Rabbül izzeti. İzzet sahibi Cenâb-ı Rabbül Âlemini aşikâre gördü. Ahirette öyle görür ümmeti. Ahirette ümmetinin halis muhlisleride

öylece görür inşallah. Ref olup ol şaha yetmiş bin hicab. Nasıl biliyor Süleyman Çelebi? Maşallah mübarek Allah şefaatine erdirsin. Perdelerin filan her şeyi çok iyi biliyor. Yani boş değil. Her beytinden anlaşılıyor ki; çok iyi okumuş Süleyman Çelebi.

Ref' olup ol şâha yetmiş bin hicâb

Nûr-i tevhîd açtı vechinden nikâb

Öyle bir edebî sanatlı beyit ki. Öyle güzel ki, tadı şeker yemeden, şekerini arttırmadan, insanın ağzını bal gibi yapıyor. Ol şahı Resûle, sultanı Resûle, Peygamberimizi Muhammed-i Mustafa Ebu'l Kasım Efendimize 70 bin perde kaldırıldı.

Ref' olup ol şâha yetmiş bin hicâb. Perdeler kaldırıldı.

Nûr-i tevhîd açtı vechinden nikâb. Nikâb, peçe demek. Tevhîd nuru. Yani Cenâb-ı Mevlâ, vâhid, şeriki naziri yok. *Lâ ilâhe illa hu.* O tevhîd nuru yüzünden peçeyi açtı. Bu tabi peçe ne zaman kapanıyor, ne zaman açılıyor?

Güvey gelinin yanına geldiği zaman, örtülü olan gelin, yüzünden peçeyi açar. Çünkü artık namahrem değil, eşi diye. Başkalarına

göstermediğini o zaman peçe açılınca o güzel cemali görür.

Yani demek oluyor ki; 70 bin perdeyi Cenâb-ı Hakk lütfedip kaldırdı Miracta Peygamber Efendimizin önünden ve Cemalullahının yüzündeki perdeyi de açtı. Cemalullahı Cenâb-ı rabbilaleminin bütün güzelliğini Resûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz aşikâre gördü.

Her birinden geçeriken ilerü.

Emrolurdu ya Muhammed gel berü.

Her birinden bu perdelerin geçerken, geçiyor duraklıyor demek ki edebinden. Resulullah sallallahu aleyhi vessellem ya Muhammed daha yakına gel. Onu da geçiyor ya Muhammed daha yakına gel, ya Muhammed daha yakına gel, ya Muhammed daha yakına gel, perdeler bir bir kalkıyor, kalkıyor, kalkıyor, Cenâb-ı Rabbül izzetin huzuru ilahisine varıyor. Akıl almaz, anlaşılmaz, çok muazzam bir lütuf. Çok muazzam bir gece. Ama Cebrail aleyhisselama sorduğu zaman, diyor ki; ya Resûlullah! 70 bin nârdan veya nurdan perde var Rabbül âlemin ile benim aramda. Evet, ben vahiy alıp sana getiriyorum ama o kadar

perdenin arkasında, kendisini göremem. Perdesini görsem, o perdesinden beri nurundan yanarım, nârından yanarım. Ya nurundan yanarım, ateşse ateşinden yanarım.

Allahu Ekber. Allahu Ekber velillahi'l-hamd.

c. Cennetin Kapısında: Yoksulların ve Varlık Sahiplerinin Durumu

Üçüncü hadîs-i şerîf.

قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ، فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا
الْمَسَاكِينُ، وَإِذَا أَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ، إِلَّا
أَصْحَابَ النَّارِ فَقَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ، وَقُمْتُ عَلَى
بَابِ النَّارِ، فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ يَدْخُلُهَا النِّسَاءُ.

Kumtü 'alâ bâbi'l-cenneti fe-izâ 'âmmetü men dehalehâ el-mesâkînü ve izâ ashâbü'l-ciddi mahbûsûne illâ ashâbe'n-nâri fe-kad ümira bi-him ile'n-nâri ve kumtü 'alâ bâbi'n-nâri fe-izâ 'âmmetü men yedhulehâ en-nisâü.

Ahmed b. Hanbel, İmam Buhârî, İmam Müslim, İmam Neseî, İbn Hibbân, Usame hazretlerinden radiyallahu anhten rivayet etmişler rahmetullahi aleyhim ecmâin.

Diyor ki Peygamber sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz hazretleri; Miraca çıkmış olan, cenneti cehennemi görmüş olan, Habîbullah olan, enbiyânın serveri olan, ben-i âdemin eşrefi olan, Resûlullah sallallahu aleyhi vessellem Efendimiz diyor ki;

Kumtü 'alâ bâbi'l-cenneti. Cennetin kapısında şöyle gireni çıkanı görmek için durdum. Cennetin kapısında durdum.

Fe-izâ. Birde ne göreyim?

Âmmetü men dehalehâ el-mesâkînü. Cennete girenlerin umumu fakara. Miskinler, yoksullar, dünyada zahmet çekenler, darda kalanlar, aç kalanlar, itilenler, kakılanlar, ezilenler ama mümin. İbadetini, taatini yapan. Mümin olmayan zaten cennete girmeyecek biliyorsunuz. Fakirler.

Ve izâ ashâbü'l-ciddi mahbûsûne. Birde baktım ki; varlık sahipleri durdurulmuşlar. Sokulmuyorlar. Mahbusun. Durun bakalım demiş, alıkonmuşlar.

Neden?

Hesap. Hesap için. *İllâ ashâbe'n-nâri.* Varlıklılar durdurulmuş ama cehennemlikler durdurulmamış, onlar cehennemlik olduğu için, size hesap mesap yok, yallah cehenneme. Hemen onlar cehenneme atılıyorlar. Cehennemlikler durdurulmuyor. Müslümanların cennetliklerinin varlıklı olanları hesap için durduruluyor. Hesap için bekletiliyor.

Neden?

Cenâb-ı Hakk Teâlâ soracak.

Bu paraları nereden kazandın? Ya Rabbi işte alnımın teriyle çalıştım, burnumdan ter damladı, alnımı sildim, yoruldum, oh dedim, bana bir bardak su verin ya, içim kavruldu dedim, çalıştım, çabaladım, sanatımla, mesleğimle bu paraları helalinden kazandım. Peki, iyi helalinden kazanmışsın.

Peki, bu paralarınla, sana emrettiğim mali farzları vazifeleri yaptın mı?

Zekâtını verdin mi?

Sadakayı, fıtrını verdin mi?

Hacca gittin mi?

Cihada yardımcı oldun mu?

Ya Rabbi! Hacca gittim. Sadakayı, fıtırlarımı vermeye çalıştım. Zekâtlarımı muntazaman ayırdım, elimden geldiğince, hayır yaptım, vesaire vesaire vesaire.

Peki, öteki paraları, yani bunlara biraz para ayırmışsındır da, öteki paraları nerelere harcadın?

Yılbaşı çamı aldın mı, üstüne boncukları bağladın mı, mumları yaktın mı, paraları eğlencelere sarf ettin mi, boş yerlere harcadın mı, günahlara, gazinolara, barlara, pavyonlara da gittin mi, şöyle yaptın mı, böyle yaptın mı?

Onları da soracak. Yok, Ya Rabbi! Tövbe estağfirullah. Yapmadım Ya Rabbi! Aman haramı görünce başımı çevirdim, tövbe tövbe bakmam ben oraya dedim. Hiç öyle yerlere para harcar mıyım, zırnık vermedim öyle yerlere, tamam, sende geç.

Ama bu işler görülünceye kadar, terlere batacak, varlıklılar. Hiç aklından gitmiyor. Hz. Ömere arkadaşlarından birisi demiş ki:

Ya Ömer! Sen önce ölürsen benim rüyama gir, ahirete bir anlat bana, ahirete benden

önce gidersen. Ben önce gidersem ben senin rüyana gireyim anlatayım. Olur, pekâlâ inşallah. Hz. Ömer şehit edildi, vefat etti. Adam bekliyor şimdi Hazreti Ömer bana söz vermişti, rüyama girecek. Bu gece yatıyor, görmüyor rüyada, ertesi gece yatıyor, görmüyor rüyada. Daha ertesi gece, daha ertesi gece. 15 gün kadar geçmiş. Hz. Ömer şehit olalı. Şehid oldu. Şehid olalı 15 gün kadar geçmiş, ondan sonra Hazreti Ömer'i görüyor. Hamamdan çıkmış gibi yanakları kıpkırmızı, alını boncuk boncuk ter, her tarafı kan ter içinde yani.

Diyor ki:

Ya Ömer! Bu ne hal.

Ne oldun?

Cenâb-ı Mevlâ sana ne muamele eyledi?

Niye benim rüyama daha evvel gelmedin?

Hani söz vermiştin, hemen gelecektin ahiretteki. Dur diyor. Sus. Daha hesaptan yeni çıktım diyor, işte bu ter o diyor. Hesaptan yeni çıktım.

Hz. Ömer gibi, aşere-i mübeşşereden, Peygamberi zıhanımızın kayınpederi, kabrinde

yatan, adaletiyle şöhret bulmuş olan bir cennetlik sahâbî, hayatında cennetlik olduğu bildirilmiş, bizde kesin söylüyoruz cennetlik olduğunu, bu kadar hesap çeker, hem de yaralandı mescitte öyle şehit oldu. Böyle bir insan bu kadar hesaba maruz kalırsa bizim halimiz nice olur.

Allahu Teâlâ hazretleri, Aman Ya Rabbi! Aman Ya Rabbi! Bizi hesapsız cennetine sok.

Ey kulum! Ben hesapsız cennete bazı kullarımı sokarım ama onlar çok iyi kullar. Ya Rabbi! Beni de sokuver onların arasından. Çünkü benim hesap verecek halim yok. Aman Ya Rabbi! Benim halim nice olacak?

قَلِيلُ التَّوْفِيقِ خَيْرٌ مِنْ كَثِيرِ الْعَقْلِ، وَالْعَقْلُ فِي أَمْرِ
الدُّنْيَا مَضَرَّةٌ، وَالْعَقْلُ فِي أَمْرِ الدِّينِ مَسْرَّةٌ.

Kalîlü't-tevfîki hayrun min kesîri'l-'akli ve'l-'aklü fî emri'd-dünyâ madarratun ve'l-'aklü fî emri'd-dîni meserratün.

Ebu'd-Derdâ radiyallahu anh'den, İbn Asâkir rivayet etmiş.

Sohbetimizin bu sonuncu hadîs-i şerîfini.

Diyor ki Peygamber sallallahu aleyhi ves-sellem;

Ha şey hadîs bitmedi af edersiniz.

Cennetin kapısında durdum, ekseriyeti fukarâ-i sâbirîn-i mü'minîn, öteki zengin varlıklı insanlar hesap için alıkonulmuşlar, durdurulmuşlar, ama cehennemlikler değil, onlar durdurulmamış, geçin cehenneme, onlar atılmış.

Ve kumtü 'alâ bâbı'n-nâri. Cehennemin kapısında da durdum. Buraya kimler giriyor diye?

Fe-izâ. Birde ne göreyim ki;

Âmme'tü men yedhulehâ en-nisâü. Cehennemin umumu kadın. Yani âmme burada çoğu manasına. Çünkü hepsi kadın dese erkekler hiç girmeyecek gibi bir mana olur ki erkeklerden çok giren var, kâfirler var. Yani kâfirlerden ayrı demek ki müminlerin hanım kısmış. Demek ki daha çok vazifeleri güzel yapamıyorlar, açılıyorlar, saçılıyorlar, namazları kaçırıyorlar vesaire. Kocasına asi oluyor. Derken ben anamın evinde ne kadar rahattım babamın evinde. Senin evine geldiğimden beri güzel gün mü gördüm?

Kahır çektim, hep gençliğim senin yanında yıprandı, öldüm, bittim, mahvoldum, bilmem ne. Ya hatun, etme, eyleme, güzel günler de hiç geçmedi mi yahu. Ya kızdı bağıyor çağırıyor. Ekseriyetle kadınlar. Cennete girenlerin ekseriyeti, çoğunluğu fukarâ-i sâbirîn-i mü'minîn. Ötekiler de kadınlar.

Allah cehenneme düşmekten korusun, hanımlarımızı, beylerimizi, cümlemizi.

d. Cenâb-ı Hakk'ın Tevfîkı: Akıldan Daha Üstün Bir Yardım

Üçüncü hadîs-i şerîfi okuyorum.

قَلِيلُ التَّوْفِيقِ خَيْرٌ مِنْ كَثِيرِ الْعَقْلِ، وَالْعَقْلُ فِي أَمْرِ
الدُّنْيَا مَضْرَّةٌ، وَالْعَقْلُ فِي أَمْرِ الدِّينِ مَسْرَّةٌ.

Kalîlü't-tevfîki hayrun min kesîri'l-'akli ve'l-'aklü fî emri'd-dünyâ madarratun ve'l-'aklü fî emri'd-dîni meserratün.

Cenâb-ı Hakk'ın rızasına uygun hareket edebilme kabiliyeti, tevfîkati, samediyeye mazhar olmak. Allah tevfîk verdiği kimsenin durumu.

Kesîrî'n minel aklü. Yani azıcık Cenâb-ı Hakk'ın tevîkine mazhar olmak, çok kafa çalıştırmaktan, akıllıktan daha iyidir. Cenâb-ı Hakk kolaylaştırdı mı en iyisi o. Yoksa insan düşün düşün, yine doğrusunu tam bulamaz. Çok akıldan Cenâb-ı Hakkın tevîkinin azıcığı daha hayırlıdır.

Ve'l-'aklü fî emri'd-dünyâ. Dünyalık işte, akılı çalıştırmak, dünyaya yönelik çalıştırmak. *Madarratun.* İnsana zarar verir.

Ve'l-'aklü fî emri'd-dîni meserratün. Ama akılı din yoluna sarf eder, ahiretimi nasıl kazanırım, cehennemden kendimi nasıl kurtarırım. Cennete ne yapar da girerim diye düşünmek, o zaman o sevinç verici, sevindirici bir durumdur.

Aklı ahireti kazanmakta kullanmak lazım. Ama hiç akılı ortaya koymadan Cenâb-ı Hakk kolaylaştırıverirse, kolaylaştırıverirse, kolaylaştırıverirse çok daha güzel. Dün akşam şimdi ben, masanın üstünde, kenarında yemekten sonra mayıştım. Gevşedim, saate baktım, yemekten kalkıp namazı kılmaya gelmekte mecburi değil, yemeğe rastladı ne yapalım? Cemaate geledik, kaçırdık filan diye astım

şeyi artık işi. Saate de baktık 10 geçiyor, gelinceye kadar 15 geçecek, Ali Bingöl namaza kaldırtacak. Farz kılınmış olacak yetişemeyeceğiz filan. Yemekte daha bitmedi, 10 geçerken baktığımda, daha yemekte önümüzde duruyordu. Sona da ermemişti. Seyhan telefon etti. Allah razı olsun.

Hocam bugün camide Ali Bingöl yok bekliyoruz. Gelin. Tamam. Kalktık geldik, bedavadan cemaat sevabı kazandık. Elhamdûlillah. Kazançlı gittik. Gelmeseydik o cemaat sevabını kazanamayacaktık. Kazandıran da kazanıyor tabi. Bekleyenler de kazanıyor Allah hepinizden razı olsun. Ama Allah kolaylaştırdı mı bir şeyi, Cenâb-ı Hak hallediverdi mi kulun işini, çok iyi tabi, çok daha iyi. Kendisinin düşünmesinden.

Ben ne zaman kalkıp sabahleyin bugün Cenâb-ı Hak'ka güzel kulluk edeyim, hiç hata yapmayayım, hiç günah işlemeyeyim, hep sevap işleyeyim, tam yapayım bilmem ne filan dediysem, o gün kırk tane, elli tane, yüz tane, bin tane hata ederim. Akşama derim, ya sabah ne karar verdim, yine akşama kadar ne kadar hata işledim derim.

Allah yardımcımız olsun. Allah Teâlâ cümlemize...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

